

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/295/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112225987
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Bolebruch
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1112225987.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Bolebrucha a sudcov JUDr. Alexandry Hanusovej a JUDr. Ing. Maria Dubaňa v právnej veci žalobcu: J. P., H.. U. XX/XX, S. J., zastúpeného euroadvokátom JUDr. Lubomírom Müllerom, Symfonická 1496/9, Praha, Česká republika, proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné nám. 13, Bratislava, o náhradu nákladov obhajoby, na odvolanie žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I č.k. 10C/150/2012-124, zo dňa 2.5.2016, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi **p r i z n á v a** proti žalovanej plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 446,50 eura. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal proti žalovanej zaplata 1.955,37 eura s príslušenstvom titulom náhrady škody za jeho nezákonné odsúdenie.

2. Súd prvej inštancie vo veci samej rozhodol rozsudkom č.k. 10C/150/2012-107, zo dňa 18.6.2015, tak, že žalobe v plnom rozsahu vyhovel, žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 1.955,37 eura spolu s úrokmi z omeškania a zároveň vyslovil, že o trovách konania rozhodne po právoplatnosti rozsudku. Rozsudok nadobudol právoplatnosť v časti zaplata istiny dňa 10.7.2015. Súd prvej inštancie konštatoval, že nakoľko žalobca bol vo veci plne úspešný, má v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. nárok na náhradu trov konania proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. Žalovanú preto zaviazal na náhradu trov konania, ktoré vznikli žalobcovi v konaní v celkovej výške 446,50 eura a to za:

- prevzatie a prípravu zastúpenia dňa 7.8.2012 (§ 14 ods. 1 písm. a) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, účinnnej v čase vykonania úkonu právnej služby, ďalej len „vyhl.“) v sume 81,33 eura + 7,63 eura ako režijný paušál (§ 16 ods. 3 vyhl.)

- písomné podanie na súd alebo iný orgán vo veci samej (§ 14 ods. 1 písm. b) vyhl.) v sume 81,33 eura + 7,63 eura ako režijný paušál (§ 16 ods. 3 vyhl.)

- účasť na pojednávaní dňa 23.9.2013 (§ 13a ods. 1 písm. d) vyhl.) v sume 81,33 eura + 7,81 eura ako režijný paušál (§ 16 ods. 3 vyhl.)

- písomné podanie na súd alebo iný orgán vo veci samej zo dňa 1.6.2015 (§ 13a ods. 1 písm. c) vyhl.) v sume 81,33 eura + 8,39 eura ako režijný paušál (§ 16 ods. 3 vyhl.)

- účasť na pojednávaní dňa 4.6.2015 (§ 13a ods. 1 písm. d) vyhl.) v sume 81,33 eura + 8,39 eura ako režijný paušál (§ 16 ods. 3 vyhl.).

3. Súd prvej inštancie uviedol, že pri určení základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby podľa vyhl. vychádzal z hodnoty sporu 1.955,37 eura a za jeden úkon právnej služby určil tarifnú odmenu na 81,33 eura. Náhradu za úkon zo dňa 18.3.2016, označený ako ospravedlnenie a žiadosť o rozhodnutie v neprítomnosti nepriznal, pretože nešlo o úkon právnej služby v zmysle § 13a vyhl.

4. Proti uzneseniu podala odvolanie žalovaná a žiadala napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmeniť tak, že žalobcovi súd náhradu trov nepriznáva. Uviedla, že žalobca si šiestimi čiastkovými žalobami uplatnil jednotlivé nároky, o ktorých odškodnenie žiadal žalovanú spoločne jednou žiadosťou, pričom všetky uplatnené nároky sa odvíjali od toho istého titulu, a to odsudzujúceho rozsudku Vojenského obvodného súdu Prešov sp. zn. T 167/81, zo dňa 10.11.1981, ktorý bol uznesením Okresného súdu Prešov č.k. 3Nt 14/11-23, zo dňa 1.12.2011 zrušený a následne uznesením Okresného súdu Prešov č.k. 33 TV 3/2011-24, zo dňa 19.12.2011, bolo trestné stíhanie voči žalobcovi zastavené. Žalovaná uviedla, že žalobca je v predmetnom súdnom konaní (t.j. konaní pred Okresným súdom Bratislava I sp. zn. 10C/150/2012) zastúpený tým istým právnym zástupcom JUDr. Lubomírom Müllerom, ako aj v týchto ďalších súdnych konaniach:

- konanie vedené na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 25C/149/2012, v ktorom si žalobca samostatnou žalobou zo dňa 7.8.2012, podanou na súd dňa 9.8.2012, uplatnil nárok na zaplatenie nákladov výkonu trestu vo výške 109,54 eura. V tomto konaní bola žalobcovi priznaná náhrada trov konania vo výške 24,23 eura (žalovaná podala v tejto veci dovolanie, o ktorom doposiaľ nebolo rozhodnuté).

- konanie vedené na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 6C/78/2012, v ktorom si žalobca samostatnou žalobou zo dňa 7.8.2012, podanou na súd dňa 9.8.2012, uplatnil nárok na zaplatenie nákladov trestného konania vo výške 6,64 eura. V tomto konaní bola žalobcovi priznaná náhrada trov konania vo výške 48,46 eura (žalovaná podala v tejto veci odvolanie, o ktorom doposiaľ nebolo rozhodnuté).

- konanie vedené na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 7C/149/2012, v ktorom si žalobca samostatnou žalobou zo dňa 7.8.2012, podanou na súd dňa 9.8.2012, nárok na náhradu za stratu na zárobku vo výške 1.991,64 eura. V tomto konaní bola žalobcovi priznaná náhrada trov konania vo výške 267,06 eura, ktoré žalovaná dňa 17.12.2013 uhradila.

- konanie vedené na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 9C/150/2012 si žalobca uplatnil samostatnou žalobou zo dňa 7.8.2012, podanou na súd dňa 9.8.2012, nárok na zaplatenie náhrady nákladov väzby vo výške 41,16 eura. V tomto konaní bola žalobcovi priznaná náhrada trov konania vo výške 73,10 eura (žalovaná podala v tejto veci dovolanie, o ktorom doposiaľ nebolo rozhodnuté).

- konanie vedené na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 21C/149/2012, v ktorom si žalobca samostatnou žalobou zo dňa 7.8.2012, podanou na súd dňa 9.8.2012, uplatnil nárok na zaplatenie cestovného vo výške 9,60 eura. V tomto konaní bola žalobcovi priznaná náhrada trov konania vo výške 73,10 eura (žalovaná podala v tejto veci odvolanie, o ktorom doposiaľ nebolo rozhodnuté).

5. Žalovaná v podanom odvolaní nespochybňovala dispozičnú voľnosť žalobcu pri uplatňovaní nárokov. Uznala, že nie je možné dospieť k záveru, že by spôsob uplatňovania práv žalobcu bol uplatnený nezákonným spôsobom, nakoľko je právom žalobcu rozhodnúť sa o spôsobe uplatnenia jeho jednotlivých odškodňovacích nárokov, teda či ich uplatní samostatne alebo spolu jednou žalobou. Poukázala však na to, že pri takomto postupe si musí byť žalobca vedomý toho, že v prípade, ak bude súd takýto spôsob považovať za nevhodný, náhradu trov konania mu neprizná. Zdôraznila, že na zásadu hospodárnosti je povinný dbať ako súd tak aj samotný právny zástupca žalobcu a to s poukazom na § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii. Vyslovila názor, že bez racionálneho podkladu nie je možné samostatnými žalobami prispieť k eventuálnemu navýšeniu trov právneho zastúpenia. Za takéto umelé navýšenie trov právneho zastúpenia považovala aj rozdelenie nárokov, uplatnených žalobcom v súvislosti s jedným a tým istým titulom pre priznanie odškodnenia, do šiestich konaní, keďže argumentácia žalobcu vo všetkých veciach je v princípe totožná. Takéto samostatné uplatnenie nárokov

nie je spôsobilé ani prispieť k urýchleniu prejednávania a rozhodnutia odškodňovacích nárokov žalobcu. Žalovaná ďalej poukázala na to, že pokiaľ by sa žalobca rozhodol uplatniť všetky svoje čiastkové nároky z posudzovanej žiadosti o odškodnenie jednou žalobou, tarifná hodnota veci by bola 4.113,95 eura, a teda tarifná odmena za jeden úkon právnej služby by bola 151,05 eura, zatiaľ čo pri separátnom uplatnení v šiestich samostatných konaniach je hypoteticky odmena za jeden úkon dokopy 239,02 eura. Osobitne zdôraznila, že nárokovanie si režijného paušálu za úkon právnej služby „prevzatie vecí“ v každej separátnej žalobe (ako aj prípadné samostatné stanovovanie tarifnej odmeny za tento úkon v závislosti od žalobou uplatneného nároku) je nutné považovať za rozporné s dobrými mravmi a tak nepoživajúce právnu ochranu, keďže podľa jej názoru je nepochybné, aj vzhľadom k zneniu žalobcom udeleného plnomocenstva, že k prevzatíu veci došlo len jedenkrát, a preto by mal právnenému zástupcovi žalobcu prináležať len jeden režijný paušál a celková tarifná odmena za predmetný úkon (bez ohľadu na počet podaných žalôb) by nemala presiahnuť sumu, ktorá by právnenému zástupcovi prináležala v prípade uplatnenia odškodňovacích nárokov jednou žalobou. Tento princíp by sa podľa jej názoru mal uplatniť aj vo vzťahu k tarifnej odmene za zvyšné úkony právnej služby v sporoch o odškodnenie na podklade žiadosti o odškodnenie zo dňa 6.2.2012. Žalovaná žiadala odvolací súd zohľadniť už priznané trovy právneho zastúpenia v súvisiacich (vyššie uvedených) súdnych konaniach. Opodstatnenosti tohto návrhu nasvedčuje i záver, ku ktorému dospel Krajský súd v Bratislave v uznesení č.k. 14Co/503/2015-29, zo dňa 23.11.2015, ktorým odvolací súd rozhodoval v obdobnej veci a žalobcovi nepriznal nárok na náhradu trov prvoinštančného konania. Žalovaná bola taktiež toho názoru, že žalobca resp. jeho právny zástupca sa takýmto konaním snaží získať výhodu, ktorú procesné právo nepredpokladá a súčasne je takéto konanie spôsobilé spôsobiť protistrane škodu vo forme nákladov spojených s právnym zastúpením. Takéto konanie má podľa nej všetky znaky zneužitia práva, dokonca až šikany. Uviedla, že náhrada trov konania nemá smerovať k nejakej forme potrestania povinného účastníka, ale jedine k tomu, aby sa oprávnenej strane kompenzovali náklady, ktoré boli potrebné k účelnému uplatňovaniu, alebo bráneniu práva (§ 142 ods. 1 O.s.p.). V žiadnom smere nemá náhrada trov znamenať určitú formu obohacovania sa na úkor povinnej strany. Podľa jej názoru mal súd prvej inštancie ďalej zohľadniť skutočnosť, že v zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. možno účastníkov, ktorý mal vo veci plný úspech, priznať náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Mala za nepochybné, že postup žalobcu prostredníctvom svojho právneho zástupcu nemožno považovať za účelné uplatňovanie práva a teda bolo dôvodné žalobcovi náhradu trov konania nepriznať, resp. zväziť možnosť aplikácie ustanovenia § 150 O.s.p.

6. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žiadal napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania. Uviedol, že podanie žalôb vyvolala skutočnosť, že žalovaná v šesťmesačnej zákonnej lehote na žiadosť neodpovedala. Vzhľadom na to, že na žiadosti o jednotlivé odškodňovacie položky žalovaná reaguje rôzne (v niektorých položkách vyhovie v plnej výške, v iných čiastočne a v ďalších vôbec), podaním jednej žaloby k celému súboru odškodňovacích položiek, by sa konanie stalo neprehľadným. Poukázal na mnohé uznesenia Krajského súdu v Bratislave v obdobných veciach (napr. uznesenie č.k. 5Co/434/2012-24, zo dňa 28.9.2012, uznesenie č.k. 5Co/492/2012-91, zo dňa 30.11.2012, uznesenie č.k. 6Co/18/2013-42, zo dňa 28.2.2013, uznesenie č.k. 5Co/259/2013-34, zo dňa 30.4.2013 v znení uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 266/2013, zo dňa 9.1.2014, uznesenie č.k. 14Co/25/2013-31, zo dňa 18.7.2013 v znení uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Cdo 142/2014, zo dňa 25.3.2015; uznesenie č.k. 5Co/525/2013-57, zo dňa 12.9.2013 v nadväznosti na nález Ústavného súdu SR č.k. IV. ÚS 210/2013-28, zo dňa 4.7.2013; uznesenie č.k. 4Co/223/2013-46, zo dňa 29.11.2013; uznesenie č.k. 4Co/337/2013-75, zo dňa 29.11.2013, uznesenie č.k. 11Co/83/2014-45, zo dňa 30.7.2014, v znení uznesenia Najvyššieho súdu SR č.k. 3 Cdo 38/2015-91, zo dňa 15.5.2015), v ktorých bola uznaná hospodárnosť a účelnosť jeho postupu pri zastupovaní. K tvrdeniu žalovanej, že proti niektorým rozhodnutiam Krajského súdu v Bratislave vo veciach žalobcu podala dovolania a dosiaľ o nich nebolo rozhodnuté, žalobca uviedol, že existujú porovnateľné spory, v ktorých Najvyšší súd SR o dovolaniach už rozhodol (dovolanie žalovanej bolo odmietnuté uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 368/2013, zo dňa 29.3.2016; sp. zn. 1 Cdo 339/2014, zo dňa 29.3.2016; sp. zn. 1 Cdo 63/2014, zo dňa 29.2.2016).

7. Podľa § 470 ods. 1 C.s.p. ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

8. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá C.s.p. právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

9. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania ako aj s prihliadnutím na vady konania (§ 379, § 380 ods. 1 a 2 C.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie, prejednal odvolanie žalobkyne bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne.

10. Žalobca sa proti žalovanej domáhal zaplata istiny 1.955,37 eura s príslušenstvom, titulom náhrady trov obhajoby. Rozsudkom č.k. 10C/150/2012-107, zo dňa 18.6.2015, súd prvej inštancie žalobe v celom rozsahu vyhovel. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie podľa § 142 ods. 1 O.s.p., platného v čase jeho rozhodovania, priznal plne úspešnému žalobcovi náhradu trov konania.

11. Predmetom odvolania boli námietky žalovanej, ktorá nepovažovala trovy právneho zastúpenia za účelne vynaložené a to z dôvodu, že žalobca sa svojich nárokov na odškodnenie domáhal vo viacerých konaniach a neuplatnil si ich jednou žalobou tak, ako v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku. Takéto konanie považovala žalovaná za nehospodárne a takmer šikanózne s cieľom navýšiť trovy konania. Odvolací súd sa s takouto argumentáciou nestotožnil a uvádza, že náhrada trov konania v civilnom sporovom konaní je obmedzená na náhradu všetkých účelne vynaložených nákladov na uplatňovanie a bránenie práva, pričom ich posúdenie závisí od konkrétnych okolností. V predmetnom konaní boli priznané trovy právneho zastúpenia jednoznačne vynaložené účelne, vzhľadom na to, že žalobca sa svojho práva na odškodnenie pred súdom prvej inštancie domohol. Odvolací súd nepovažoval za správny názor žalovanej, že spôsob uplatnenia práva bol zrealizovaný nehospodárnym, či až šikanóznym spôsobom, nakoľko nie je namieste sponchybňovať dispozičnú voľnosť a ústavné právo žalobcu žalovať ním vybraný subjekt spôsobom, ktorý uzná za vhodný. Je pritom bez významu, že o predbežné prerokovanie všetkých nárokov na odškodnenie žalobca požiadal jednou žiadosťou. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na ustálenú judikatúru (R 28/1970) v zmysle ktorej, jednotlivé zložky práva na náhradu škody, ktorými je vymedzený obsah náhrady škody sa prejavujú ako samostatné čiastkové nároky a s touto ich samostatnosťou je nutné počítať aj pri rozhodovaní o trovách konania. To znamená, že aj otázku úspechu a neúspechu v konaní tej ktorej strany treba hodnotiť vo vzťahu ku každému uplatnenému nároku samostatne.

12. So zreteľom na uvedené preto možno zhodne so súdom prvej inštancie prijať záver, že žalobca bol oprávnený si jednotlivými čiastkovými žalobami uplatniť jednotlivé nároky, o ktorých odškodnenie žiadal žalovanú, spoločne jednou žiadosťou. Žalovaná k podanému odvolaniu nepredložila žiadne doklady, ktoré by preukazovali plné priznanie odmeny právnenému zástupcovi žalobcu v inom súdnom konaní za identický úkon, za ktorý by mu bola priznaná náhrada trov súdom prvej inštancie v preskúmanom konaní a preto je nemožné uvažovať o bezdôvodnom navýšení trov právneho zastúpenia, ako to uvádza vo svojom odvolaní. O takýto úkon nejde ani v prípade prevzatia a prípravy zastúpenia, aj keby právny zástupca žalobcu vystupoval vo všetkých týchto prípadoch na základe jednej plnej moci, nakoľko tento úkon vykonal jednoznačne k príprave konkrétnej žaloby a zastupovania žalobcu v každom jednom konkrétnom konaní osobitne. Je výlučne na slobodnej vôli žalobcu, ktorý disponujú predmetom konania ako dominus litis rozhoduje, akým spôsobom svoje právo uplatní na súde a preto sa odvolací súd nemôže stotožniť s postojom žalovanej, ktorá by chcela určovať, akým spôsobom by sa mal žalobca svojich nárokov v tomto konkrétnom prípade na súde domáhať. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd považoval náklady konania za účelne vynaložené a ich výšku za správne určenú.

13. Na uvedenom základe odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne v zmysle § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

14. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobcovi priznal proti žalovanej plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko mal vo veci plný úspech.

15. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).